

Перелік використаних джерел:

1. Ільяшенко, В.А. Продовольча безпека, як складова державної агропродовольчої політики України / В.А. Ільяшенко // Економіка та держава. – № 6. – 2008. – С. 99-101.
2. Poverty and shared prosperity 2018. International Bank for Reconstruction and Development. The World Bank. URL : <https://openknowledge.worldbank.org/bitstream/handle/10986/30418/9781464813306.pdf>
3. Агробізнес України. Звіт за 2018 рік. URL : <https://agribusinessinukraine.com/>.
4. Котикова О. І. Індикація економічного стану сільськогосподарського землекористування в Україні / О. І. Котикова // Вісник аграрної науки Причорномор'я. – 2015. Вип. 2 (83). Т. 1. – С. 25–34.

УДК 336

Криницька Ірина

студентка групи ПФМ-51

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
м. Тернопіль, Україна

Науковий керівник: Левицький Віталій

доктор історичних наук, доцент

доцент кафедри економіки та фінансів

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
м. Тернопіль, Україна

Iryna Krynytska

student of the group PFm-51

Ternopil Ivan Puluj National Technical University
Ternopil, Ukraine

Scientific supervisor: Vitalii Levytskyi

Doctor of Sciences (History), Docent

Associate Professor of the Economics and Finance Department
Ternopil Ivan Puluj National Technical University
Ternopil, Ukraine

ПОБУДОВА СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ВІТЧИЗНЯНИХ ВИРОБНИЧИХ ПІДПРИЄМСТВ THE SYSTEM OF COMPETITIVENESS MANAGEMENT CREATION OF THE DOMESTIC PRODUCTION ENTERPRISES

Конкурентоспроможність сучасних виробничих підприємств є надзвичайно нестійкою характеристикою, адже та сукупність зовнішніх та внутрішніх факторів впливів, що порушують рівновагу на ринку, не дозволяє довгий час без вдосконалень утримуватися на бажаному їй рівні. Тому питання економічної та фінансової стійкості підприємств, утримання достатнього рівня відповідності нормативним значенням, побудови ефективної системи управління конкурентоспроможністю та інші чинники діяльності бізнес-структур перебувають в «полі зору» як підприємців-практиків, так і науковців.

Особливо гостро загрози падіння рівня конкурентоспроможності постають перед вітчизняними виробничими підприємствами, які відчувають значний тиск не тільки на внутрішньому ринку від прямих конкурентів, а й перебувають під потужним конкурентним тиском суб'єктів зовнішніх ринків.

Глобальність товарних ринків настільки нівелювала кордони та обмеження на переміщення товарів між державами, що сьогодні варто в якості конкурентних сил та конкурентного ринку розглядати увесь глобальний економічний простір.

Науковці пропонують наступний перелік принципів управління рівнем конкурентоспроможності підприємства: системності, цілісності; структуризації; збалансованості; справедливості; обмеженої раціональності; множинності; розвитку; безперервності; забезпечення привабливості посад; залучення; достовірності інформації; попередження; відповідності у часі та просторі [1].

Ці принципи повинні бути застосовані одночасно та одновекторно. Варто зосередитися на системності заходів, що може використовувати підприємство для зростання рівня конкурентоспроможності, адже епізодичність або слабка взаємоузгодженість дій може не тільки не дозволити досягнути найкращого бажаного результату, а навіть навпаки – погіршити ситуацію.

Обов'язковим елементом системи управління конкурентоспроможністю виробничого підприємства є розробка механізму оцінювання ефективності проведених дій, адже без переведення у кількісні виміри досягнутих ефектів неможливо достовірно обґрунтувати необхідність або доцільність їхнього проведення. Звичайно, система оцінок може суттєво відрізнятися між підприємствами різних галузей, розмірів, стратегічних пріоритетів. Проте, спільним залишається те, що набір ключових індикаторів повинен вміщувати як показники фінансової «якості» результатів діяльності підприємства, так і оцінки ринкової частки, потенціалів до зростання.

Перелік використаних джерел:

1. Гавриш О. А. Принципи управління рівнем конкурентоспроможності підприємств / О. А. Гавриш, А. Д. Кухарук // Ефективна економіка. 2013. № 2. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2013_2_6

УДК 336.05

Левицький Віталій

доктор історичних наук, доцент
доцент кафедри економіки та фінансів
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
м. Тернопіль, Україна

Vitalii Levytskyi

Doctor of Sciences (History), Docent
Associate Professor of Economics and Finance Department
Ternopil Ivan Puluj National Technical University
Ternopil, Ukraine

ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ І ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ THE PROBLEMS OF ECONOMIC GROWTH AND ECONOMIC CURRENT DEVELOPMENT

Дослідження проблеми економічного зростання і економічного розвитку можна знайти в теоретичних розробках вчених-економістів різних часів і напрямків. До того ж, практично впродовж усього часу становлення економічної науки поняття «розвиток» було синонімом поняття «економічне зростання». Проблеми економічного зростання займають центральне місце в економічних дослідженнях різних наукових напрямків. Економічне зростання є показником результативності функціонування національної економіки, одним з найважливіших завдань сталого розвитку і підвищення рівня життя населення, а дослідження його сутності має значний еволюційний шлях [1, с. 10].

Економічне зростання і економічний розвиток – це неперервне зростання масштабів споживання природних ресурсів, що обумовлено постійним розвитком продуктивних сил